

اثر سولفات منیزیم بر تندش اسپور، رشد و تولید توکسین از کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A

رمضانعلی عطائی کچوئی^۱، غلامعلی قربانی^۲، قربان بهزادیان نژاد^۳، مرتضی ستاری^۳، غلامحسین ریاضی^۴

The effect of magnesium sulfate on spore germination, outgrowth and toxin production of Clostridium botulinum type A.

Ataee RA,(PhD); Ghorbanei G,(MD); Behzadian Nejad Q,(PhD); Satari M,(PhD); Riazi GH,(PhD).

The principal hazard of clostridia in human is production of the most lethal toxin. In order to prevent food poisoning and botulism infection, developing new methods to control bacterial growth, toxin production and its activation is essential. Recently, the botulinum toxin type A has been considered in treatment of different disease and many efforts have been carried out to find out its production and stability mechanisms.

In this investigation, the effects of magnesium sulfate, and incubation time on germination of spore, growth and toxin production by Clostridium botulinum type A were studied. Samples with different concentrations of magnesium sulfate were inoculated with 10^6 cfu/ml spores, or with 10^7 cfu/ml bacterial suspension, anaerobically incubated at 35°C , analysed for spore germination, growth and toxin production.

The results indicated that, magnesium sulfate at the level of 6 mg/ml increases the rate of Clostridium botulinum type A spore germination about 40 percent and at 8 mg/ml, increases the growth, protein production, and neurotoxicity of the bacteria 4, 2 and 100 times, respectively.

The results of this study show that, enzymes affect spore germination and metabolism can be induced activity by magnesium ions. Therefore, the rate of spore germination and total protein production is increased. It may be possible that, magnesium ions have been chelated with toxin and alert its configuration, then the neurotoxicity increased.

magnezium sulfate, Clostridium botulinum type A, toxin.

۱- استادیار گروه میکروبیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه... (عج)

۲- استادیار بخش عفونی، مرکز تحقیقات بهداشت و تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی بقیه... (عج)

۳- دانشیار گروه میکروبیولوژی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس

۴- استادیار گروه بیوشیمی، مرکز تحقیقات بیوشیمی بیوفیزیک، دانشگاه تهران

چکیده:

کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A با تولید یکی از مهلک‌ترین سموم همواره خطر بالقوه ای برای انسان محسوب می‌گردد. دست‌یابی به روش‌های کنترل رشد باکتری، تولید توکسین و یا غیرفعال کردن آن، نگرانی از آلودگی مواد غذایی و بروز بوتولیسم را از بین می‌برد. افزون بر این، کاربردهای درمانی توکسین بوتولینوم باعث توجه بیش از پیش به این سم شده است. در این تحقیق اثر سولفات منیزیوم بر تندش اسپور، رشد و تولید توکسین از کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A بررسی گردید. محیط کشت مناسب انتخاب و پس از تهیه رقت‌های مختلف سولفات منیزیوم در آن، با سوسپانسیون اسپور حاوی 10^7 عدد در هر میلی‌لیتر، یا سوسپانسیون باکتری حاوی 10^7 عدد در هر میلی‌لیتر تلقیح گردید. و در شرایط بی‌هوازی و دمای 35°C گرمخانه گذاری شدند. پس از زمان‌های مختلف گرمخانه گذاری، محیط‌ها از نظر تندش اسپور، رشد و تولید توکسین مورد بررسی قرار گرفتند.

نتایج نشان داد که ۶ میلی‌گرم در میلی‌لیتر سولفات منیزیوم باعث افزایش تندش اسپور به دو برابر، و ۸ میلی‌گرم آن نیز باعث افزایش رشد باکتری به میزان ۴ برابر، و افزایش پروتئین به میزان ۲ برابر و افزایش نورو توکسیسیته به میزان ۱۰۰ برابر می‌گردد. بنابراین نتایج مؤید آن است که یون منیزیوم نقش القا کننده‌ای برای فعالیت آنزیم‌های ژرمیناسیون و نیز آنزیم‌های دخیل در متابولیسم دارد، لذا افزایش سرعت تندش اسپور، افزایش رشد و تولید پروتئین را به همراه دارد که احتمالاً با اتصال به مولکول سم و تغییر ساختار آن باعث افزایش سمیت آن می‌گردد.

کل واژگان: سولفات منیزیوم، کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A، توکسین.**مقدمه:**

اثر متقابل فلزات و میکروارگانیسم‌ها بر هم از پدیده‌هایی است که روزه روز بر اهمیت آن افزوده می‌شود. لذا، تحقیق در خصوص اثر یون‌ها در ساختار اتصال پروتئین‌ها، نحوه انتقال و نقش مدولاتوری آنها منجر به ظهور رشته‌ای بنام بیوهیدرومتالورژی^۱ شده است (۱۱).

در هر حال، با توجه به این که دست‌یابی به عامل فیزیکی یا شیمیایی که بتواند باعث مهار رشد و تولید توکسین کلستریدیوم بوتولینوم گردد یا برعکس موجب افزایش رشد و تولید توکسین یا پایداری بیشتر آن شود، بسیار حایز اهمیت است. زیرا در مورد اول، جلوگیری از بیماری بوتولیسم امکان پذیر می‌شود و در مورد دوم باعث بهبود در تولید و نگهداری توکسین می‌گردد. از این رو هدف این تحقیق، بررسی اثر سولفات منیزیوم بر تندش (رویش) اسپور، رشد و تولید توکسین از کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A است.

روش کار:**مواد:**

در این تحقیق موش سفید آزمایشگاهی به وزن ۱۸ تا ۲۲ گرم (۱۲) از انستیتو پاستور ایران، کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A و پادتن اختصاصی توکسین تیپ A کلستریدیوم بوتولینوم از Tarasoich

کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A یکی از عوامل ۷ گانه بیماری مهلک بوتولیسم است، که انتشار جهانی دارد. خوردن غذای آلوده به توکسین یا اسپور این باکتری موجب بیماری می‌گردد (۳-۱). لذا نگرانی دائمی از آلودگی مواد غذایی و ایجاد بوتولیسم وجود دارد. همچنین، با آنکه ژن تولیدکننده توکسین تیپ A کلستریدیوم بوتولینوم کروموزومال است (۴)، در باکتری‌های دیگر انتشار یافته و در نتیجه ایجاد بوتولیسم با باکتری‌هایی غیر از کلستریدیوم بوتولینوم بر نگرانی‌های موجود افزوده است. به علاوه ظهور باکتری‌های سایکروتروفیک که پروتئین‌های شبه نورو توکسین بوتولینوم تولید می‌کنند و باعث بیماری‌های روانی می‌گردند، روبه افزایش است (۵). اما بدلیل کاربرد درمانی توکسین تیپ A بوتولینوم بیش از پیش مورد توجه قرار گرفته است (۶). افزون بر این، غیر فعال شدن سریع نورو توکسین تیپ A بوتولینوم، کاربردهای پزشکی آن را با مشکل مواجه کرده است (۷). بنابراین، دست‌یابی به عوامل فیزیکی شیمیایی که باعث امنیت مواد غذایی بشود، نگرانی بروز بوتولیسم را از بین می‌برد (۸) و در صورتی که مکانیسمی برای افزایش کیفیت توکسین و نیز پایداری آن ایجاد گردد. کاربرد آن را در پزشکی تسهیل کرده و مشکلات موجود را کاهش می‌دهد (۹ و ۱۰).

^۱ - Biohydrometallurgy

هر یک از سری‌های ۱۸ گانه غلظت‌های مختلف سولفات منیزیم و نیز لوله‌های کنترل فاقد این ماده با ۱۰۰ میکرولیتر سوسپانسیون اسپور، شامل ۱۰^۸ عدد اسپور افزوده شد و غلظت نهایی ۱۰^۶ عدد در میلی‌لیتر حاصل گردید. سپس، هر یک از سری‌های ۱۸ گانه به همراه کنترل بطور جداگانه در شرایط بیهواری (جار و گاز یک) گرمخانه گذاری شدند. و در زمان‌های ۰، ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۴، ۱۶، ۱۸، ۲۰، ۲۲ و ۲۴ ساعت، سری مربوطه، از گرمخانه خارج و به مدت ۱۵ دقیقه در بن ماری ۸۵°C قرار داده شد. پس از حرارت دادن به محیط‌ها، از هر یک ۱۰۰ میکرولیتر برداشته و روی محیط تریپتیکیز سوی حاوی ۵ درصد آگار منتقل گردید (از هر غلظت ۳ نمونه برداشته و روی ۳ پلیت انتقال داده شد). و با اپلیکاتور شیشه‌ای استریل بخوبی در سطح پلیت پخش گردید. و به مدت ۴۸ ساعت در شرایط بیهواری گرمخانه گذاری شدند. پس از آن، با شمارش تعداد پرگنه‌های رشد کرده، اثر غلظت‌های مختلف سولفات منیزیم بر تندش اسپور تعیین گردید.

اثر سولفات منیزیم بر رشد و تولید توکسین تیپ A کلستریدیوم بوتولینوم

برای این منظور، چهار سری ۲۴ تایی لوله آزمایش انتخاب و به هر یک ۹ میلی‌لیتر محیط تولید توکسین افزوده شد. سپس با اضافه نمودن مقدار مناسب محلول سولفات منیزیم، غلظت‌های ۰، ۰/۲، ۰/۴، ۰/۶، ۰/۸، ۱، ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۴، ۱۶، ۱۸، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۶۰، ۷۰، ۸۰، ۹۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر ساخته شد. در هر مورد یک لوله حاوی ۱۰ میلی‌لیتر محیط کشت و بدون سولفات منیزیم به عنوان کنترل در نظر گرفته شد. این عمل بدین ترتیب انجام گرفت که ابتدا، محیط کشت تولید توکسین با pH=۶/۹±۰/۱ تهیه گردید. سپس، به هر یک از سرهای ۲۴ تایی لوله‌های آزمایش ۹ میلی‌لیتر محیط کشت تولید توکسین ریخته شد. با افزودن مقدار معینی از غلظت‌های ذخیره سولفات منیزیم، حجم هر یک از سری‌های ۲۴ گانه به ۱۰ میلی‌لیتر رسانده شد. بدین ترتیب غلظت‌های مورد نظر حاصل گردید. پس از آن، لوله‌های محتوی محیط کشت حاوی غلظت‌های سولفات منیزیم ذکر شده در بالا، در C ۱۲۱° به مدت ۱۵ دقیقه سترون شدند و از آنها کنترل آلودگی بعمل آمد. سپس هر یک از غلظت‌های ۲۴ گانه به همراه کنترل (لوله فاقد سولفات منیزیم)، با کشت ۱۸ ساعته (pericuture) با تعداد مشخص تلقیح گردید.

اندازه‌گیری رشد با شمارش تعداد پرگنه‌ها

Musco، محیط کشت تریپتیکیز سوی برات، سیستین هیدروکلراید، گلوکز منوهیدرات، عصاره مخمر، هیدروکسید سدیم، اسید کلریدریک، سولفات منیزیم (MgSO₄.7H₂O)، جار و گاز یک از Merck آلمان و فیلتر میلی‌پور ۰/۴۵ میکرومتری از سارتریوس تهیه گردید. روش‌های آماری از قبیل آزمون‌های آنالیز واریانس و t-test با استفاده از نرم افزار STATA انجام شد.

تهیه محلول ذخیره سولفات منیزیم

برای ساخت محلول ذخیره سولفات منیزیم، از پودر سفید رنگ MgSO₄.7H₂O با وزن ملکولی ۲۴۶/۴۸ گرم، پس از کسر وزن آب موجود در آن، مقادیر ۲۰/۵، ۴۱، ۶۱/۵، ۸۲ و ۱۰۲/۵ گرم پودر سولفات منیزیم بدون آب را در ۱۰۰ میلی‌لیتر آب مقطر حل کرده و محلول‌هایی با غلظت ۰/۱، ۰/۲، ۰/۳، ۰/۴ و ۰/۵ گرم در میلی‌لیتر یا ۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰، ۴۰۰ و ۵۰۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر تهیه و در شیشه رنگی در یخچال نگهداری شد.

اثر سولفات منیزیم بر تندش اسپور کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A

برای این منظور، ۱۲ سری ۱۸ تایی لوله آزمایش انتخاب و به هر یک، ۹ میلی‌لیتر محیط تولید توکسین (تریپتیکیز سوی برات، ویتامین K ۰/۲ ml/lit، عصاره مخمر ۵g/li، گلوکز ۵g/lit و سیستین هیدروکلراید ۱g/lit) افزوده شد. سپس با اضافه کردن مقدار مناسب محلول سولفات منیزیم، غلظت‌های ۰/۲، ۰/۴، ۰/۶، ۰/۸، ۱، ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۴، ۱۶، ۱۸، ۲۰، ۳۰، ۴۰ و ۵۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر ساخته شد. در هر مورد یک لوله حاوی ۱۰ میلی‌لیتر محیط کشت و بدون سولفات منیزیم به عنوان کنترل در نظر گرفته شد. این عمل بدین ترتیب انجام گرفت که ابتدا، محیط کشت تولید توکسین با pH=۶/۹±۰/۱ تهیه گردید. سپس، به هر یک از ۱۲ سری ۱۸ تایی لوله‌های آزمایش ۹ میلی‌لیتر محیط کشت تولید توکسین ریخته شد. با افزودن مقدار معینی از غلظت‌های ذخیره سولفات منیزیم، حجم هر یک از سری‌های ۱۸ گانه به ۱۰ میلی‌لیتر رسانده شد. بدین ترتیب غلظت‌های مورد نظر حاصل گردید. پس از آن، لوله‌های محتوی محیط کشت حاوی غلظت‌های سولفات منیزیم گفته شده در بالا، در C ۱۲۱° به مدت ۱۵ دقیقه سترون (استریل) شدند. با قرار دادن محیط‌های سترون شده در گرمخانه C ۳۵° به مدت ۲۴ ساعت، کنترل آلودگی بعمل آمد. سپس هر یک از سری‌های ۱۸ گانه و نیز گروه کنترل فاقد سولفات منیزیم، با سوسپانسیون اسپور با تعداد مشخص تلقیح گردید.

تلقیح، گرمخانه گذاری و تعیین روند تندش اسپور

۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت، سری مربوطه، از گرمخانه خارج و از نظر میزان رشد، تولید توکسین و نورو توکسیسیته بررسی گردید.

نورو توکسیسیته

برای تعیین نورو توکسیسیته هر یک از کشت‌ها، پس از گرمخانه گذاری، ۰/۳ میلی لیتر از عصاره استریل شده محیط کشت را به صورت داخل صفاقی در موش‌های ۱۸-۲۲ گرمی تزریق گردید. و حداکثر تا ۴۸ ساعت حیوان تحت مراقبت بود. این آزمون همیشه با کنترل منفی (۰/۵ ml) از محلول حاوی ۱ ml عصاره استریل شده و ۱ ml آنتی توکسین تیپ A کلستریدیوم بوتولینوم) و نیز کنترل محیط کشت و کنترل بافر همراه بود (۱۵).

یافته ها:

نتایج اثر غلظت‌های سولفات منیزیم بر تندش اسپور

کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A

اسپور کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A در حالت عادی در محیط تریپتیکیز سوی برات، پس از ۶ ساعت گرمخانه گذاری در 35°C شروع به رویش کرد. پس از ۱۲ ساعت ۲۵ تا ۳۰ درصد و پس از ۲۴ ساعت حدود ۷۰ تا ۷۵ درصد اسپورها به فرم رویشی تبدیل شدند و کل اسپورها در مدت ۲۷ ساعت به حالت رویشی تبدیل شدند (نمودار ۱).

نمودار ۱: اثر غلظت‌های سولفات منیزیم بر رویش اسپور کلستریدیوم بوتولینوم تیپ نشان داده شده است، غلظت‌های سولفات منیزیم باعث افزایش سرعت رویش اسپور می‌گردند. بطوری که غلظت‌های بیش از ۲ میلی گرم در میلی لیتر افزایش دهنده سرعت رویش اسپور است ($P < 0/03$).

اندازه‌گیری رشد با شمارش تعداد پرگنه‌ها^۱ انجام شد. برای این منظور هریک از شیشه‌های کشت در زمان تعیین شده، از گرمخانه خارج و از آن رقت‌های ۱۰^{-۱}، ۱۰^{-۲}، ۱۰^{-۳}، ۱۰^{-۴}، ۱۰^{-۵}، ۱۰^{-۶}، ۱۰^{-۷} تهیه گردید. از هر رقت، ۳ نمونه ۱۰۰ میکرولیتری روی ۳ پلیت حاوی تریپتیکیز سوی که دارای ۵ درصد آگار بود، انتقال داده و با میله (اپلیکاتور) شیشه‌ای استریل بخوبی در سطح پلیت پخش گردید و به مدت ۴۸ ساعت در شرایط بی‌هوازی و دمای 37°C گرمخانه گذاری شدند. با شمارش تعداد پرگنه‌های رشد کرده در هر سه پلیت، میانگین آنها تعیین شد، سپس با وارد کردن ضریب رقت در هر مورد میزان رشد، در زمان‌های مشخص، محاسبه گردید (۱۳).

تعیین روند رشد با اندازه گیری جذب در طول موج ۵۴۵

نانومتر

علاوه بر تعیین میزان رشد با شمارش پرگنه‌ها، از هر یک از شیشه‌های کشت که به مدت مشخصی گرمخانه گذاری شده بودند، کدورت سنجی انجام شد. بدین ترتیب که ۰/۵ میلی لیتر از سوسپانسیون کشت را در لوله مخصوص (کوت) اسپکتروفتومتر ریخته و ۴/۵ میلی لیتر آب مقطر به آن اضافه گردید و در محدوده طول موج‌های ۲۰۰ - ۶۰۰ نانومتر اسکن انجام شد و مشخص گردید، بیشترین میزان جذب در طول موج ۵۴۵ نانومتر حاصل می‌شود. از این رو، میزان جذب همه محیط‌های مورد نظر در طول موج ۵۴۵ نانومتر اندازه‌گیری شد.

اندازه گیری مقدار پروتئین کل

هر یک از شیشه‌ها که در زمان تعیین شده گرمخانه گذاری شده بودند، ۱۰ میلی لیتر برداشته و سانتریفوژ گردید (۵۰۰ دور به مدت ۲۰ دقیقه و دمای 4°C)، مایع رویی با فیلتر $0/45\ \mu\text{m}$ استریل شد. سپس با استفاده از روش براد فورد^۲ غلظت کل پروتئین (پروتئین توتال) اندازه‌گیری شد (۱۴).

تلقیح، گرمخانه گذاری و تعیین تولید توکسین

هریک از سری‌های ۴ گانه حاوی غلظت‌های مختلف سولفات منیزیم و نیز لوله‌های کنترل فاقد این ماده با ۰/۲ میلی لیتر کشت ۱۸ ساعته، شامل 10^7 عدد باکتری تلقیح گردید. پس از آن، هر یک از سری‌ها و نیز کنترل بطور جداگانه در شرایط بی‌هوازی (جار و گاز پک) و دمای 35°C گرمخانه گذاری شدند. و در زمان‌های

^۱-Colony count

^۲-Bradford method

نتایج شمارش اسپور میانگین ۳ تکرار و بر اساس لگاریتم بر مبنای ۱۰ نوشته شده است.

نمودار ۲: اثر غلظت‌های مختلف سولفات منیزیم بر رشد کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A، چنانچه نشان داده شده است، غلظت ۸-۱۶ میلی‌گرم در میلی‌لیتر سولفات منیزیم باعث افزایش رشد باکتری شده است ($P < 0.04$).

نتایج اثر غلظت‌های مختلف سولفات منیزیم بر تولید پروتئین از کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A

همانطور که در نمودار ۳ دیده می‌شود، در شاهد (محیط فاقد سولفات منیزیم) بعد از ۴۸ ساعت گرمخانه‌گذاری، ۱۱ میکروگرم در میلی‌لیتر پروتئین ایجاد شده است و افزایش غلظت سولفات منیزیم تا ۱۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر، افزایش جزیی پروتئین را به همراه دارد. ولی غلظت بیش از ۱۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر سولفات منیزیم، باعث افزایش مقدار پروتئین نشده است. پس از ۷۲ ساعت گرمخانه‌گذاری غلظت پروتئین در محیط شاهد به ۱۶ میکروگرم در میلی‌لیتر رسید. در صورتیکه در محیط حاوی ۱۲ میلی‌گرم در میلی‌لیتر سولفات منیزیم غلظت پروتئین به حدود ۲۰ میکروگرم در میلی‌لیتر افزایش یافت. بعد از ۹۶ ساعت گرمخانه‌گذاری غلظت پروتئین در شاهد به ۲۵ میکروگرم در میلی‌لیتر و در محیط حاوی ۸ میلی‌گرم در میلی‌لیتر سولفات منیزیم، غلظت پروتئین به ۵۵ میکروگرم در میلی‌لیتر رسید. در محیط حاوی ۱۶ میلی‌گرم در میلی‌لیتر سولفات منیزیم غلظت پروتئین به ۸۰ میکروگرم در میلی‌لیتر افزایش یافت. بیش از ۲۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر سولفات منیزیم با افزایش غلظت پروتئین همراه نبود. همچنین، گرمخانه‌گذاری ۱۲۰ ساعته نه تنها باعث افزایش غلظت پروتئین نشد، بلکه هم در محیط شاهد و هم در محیط‌های حاوی غلظت‌های مختلف سولفات منیزیم، غلظت پروتئین کاهش نشان می‌دهد.

در هر حال، نتایج مؤید آن است که وجود غلظت‌هایی از سولفات منیزیم در محیط، باعث افزایش سرعت رویش اسپور می‌گردد. چنانکه ۲ تا ۵ میلی‌گرم در میلی‌لیتر سولفات منیزیم باعث می‌شود، پس از ۲ ساعت گرمخانه‌گذاری اسپورها شروع به رویش نمایند. پس از ۶ ساعت حدود ۱۵ درصد و پس از ۱۲ ساعت تقریباً ۷۰ درصد و بعد از ۲۴ ساعت بیش از ۹۵ درصد اسپورها تبدیل به فرم رویشی می‌گردند ($P < 0.03$). همچنین، ۶ میلی‌گرم در میلی‌لیتر سولفات منیزیم باعث می‌گردد. پس از ۱۲ ساعت حدود ۹۰ درصد و بعد از ۱۸ ساعت تقریباً ۹۸ درصد اسپورها به فرم رویشی تبدیل شود ($P < 0.01$)، همان‌طور که در نمودار ۱ نشان داده شده است. غلظت ۲ تا حداکثر ۱۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر سولفات منیزیم در محیط کشت باعث افزایش سرعت رویش اسپور کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A می‌گردد و غلظت‌های بیش از ۱۲ میلی‌گرم در میلی‌لیتر تأثیر چندانی بر سرعت رویش اسپورها ندارد.

نتایج اثر غلظت‌های سولفات منیزیم بر رشد کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A

اثر غلظت‌های سولفات منیزیم بر رشد کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A در زمان‌های مختلف گرمخانه‌گذاری در نمودار ۲ نشان داده شده است. غلظت‌های سولفات منیزیم پس از ۴۸ ساعت گرمخانه‌گذاری باعث افزایش رشد (بر اساس اندازه‌گیری میزان جذب در طول موج ۵۴۵ نانومتر) کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A می‌گردد، حداکثر میزان رشد، بعد از ۹۶ ساعت گرمخانه‌گذاری در محدوده غلظتی ۸-۱۶ میلی‌گرم در میلی‌لیتر دیده می‌شود ($P < 0.04$). افزایش غلظت باعث زیاد شدن رشد نگردد (نمودار ۲). بعلاوه، با آن که گرمخانه‌گذاری تا ۹۶ ساعت افزایش رشد را در پی دارد اما ادامه گرمخانه‌گذاری بعد از ۹۶ ساعت باعث کاهش میزان جذب گردید.

معادل 1×10^5 موش ۱۸-۲۲ گرمی است. در واقع، ۱۰ برابر بر نوروکسیسیستی در مقایسه با شاهد افزوده شده است. ۱۰ میلی گرم سولفات منیزیم باعث افزایش رشد به میزان ۴ برابر و افزایش غلظت پروتئین به میزان ۲ برابر شده است. در حالی که در مقایسه با شاهد، نوروکسیسیستی ۱۰۰ برابر افزایش نشان می‌دهد (نمودار ۴). با آنکه، ۱۶ میلی گرم در میلی لیتر سولفات منیزیم در محیط حدود ۶ برابر افزایش رشد و ۳ برابر افزایش پروتئین را به دنبال دارد اما در نوروکسیسیسته تغییری ایجاد نکرد. همچنین افزایش غلظت سولفات منیزیم تا ۵۰ میلی گرم در میلی لیتر در میزان رشد و تولید پروتئین کل تغییر معنی داری ایجاد نشد، اما در نوروکسیسیسته ۱۰ برابر کاهش ایجاد گردید. غلظت بالاتر از ۵۰ میلی گرم در میلی لیتر سولفات منیزیم نه تنها کاهش رشد و تولید پروتئین را در بر دارد بلکه باعث کاهش سمیت عصاره استخراج شده از محیط کشت گردید. غلظت بیش از ۱۰۰ میلی گرم سولفات منیزیم در محیط رشد کلستریدیوم بوتولینوم باعث کاهش رشد، کاهش پروتئین کل و نوروکسیسیستی شد. رابطه بین رشد و نوروکسیسیستی در محیط حاوی غلظت‌های سولفات منیزیم در نمودار ۴ نشان داده شده است.

نمودار ۳: اثر غلظت‌های سولفات منیزیم بر تولید پروتئین از کلستریدیوم بوتولینوم تیپ در زمان‌های مختلف، چنانچه نشان داده شده است، گرمخانه گذاری ۹۶ ساعته محیط کشت حاوی غلظت ۱-۲۰ میلی گرم در میلی لیتر سولفات منیزیم باعث افزایش تولید پروتئین می‌گردد ($0.2 <$). ولی غلظت بیش از ۲۰ میلی گرم در میلی لیتر سولفات منیزیم باعث افزایش غلظت پروتئین نیست.

مقایسه اثر غلظت‌های مختلف سولفات منیزیم بر رشد، تولید پروتئین و نوروکسیسیستی کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A

چنانکه در جدول ۱ مشاهده می‌شود، اثر غلظت‌های مختلف سولفات منیزیم بر رشد (با اندازه‌گیری جذب و نیز با شمارش پرگنه‌ها)، تولید پروتئین و نوروکسیسیستی کشت ۹۶ ساعته کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A ارایه شده است. همانطوری که ملاحظه می‌گردد، ۴ میلی گرم در میلی لیتر سولفات منیزیم باعث افزایش رشد به میزان ۲ برابر می‌شود. درحالی که ۶ میکروگرم در میلی لیتر بر تولید پروتئین کل می‌افزاید. سمیت (MLD100) عصاره استخراج شده از این محیط برای هر میلی گرم پروتئین

غلظت سولفات منیزیم بر حسب میلی‌گرم در میلی‌لیتر	میانگین جذب	تعداد پرگنه شمارش شده در هر غلظت	غلظت پروتئین بر حسب میکروگرم در میلی‌لیتر	فعالیت توکسین بر حسب غلظت ۱۰۰٪ کشته
۰ (شاهد)	۰/۱۲۲±۰/۰۰۳	$1/3 \times 10^8$	۲۷±۴	1×10^4
۰/۲	۰/۱۲۵±۰/۰۰۴	$1/3 \times 10^8$	۲۷±۴	1×10^4
۰/۴	۰/۱۳۰±۰/۰۰۴	$1/4 \times 10^8$	۳۰±۴	1×10^4
۰/۶	۰/۱۳۷±۰/۰۰۷	$1/4 \times 10^8$	۳۰±۴	1×10^4
۰/۸	۰/۱۴۰±۰/۰۰۸	$1/5 \times 10^8$	۳۰±۴	1×10^5
۱	۰/۱۴۱±۰/۰۰۸	$1/5 \times 10^8$	۳۰±۴	1×10^5
۲	۰/۲۳۳±۰/۰۰۹	$2/5 \times 10^8$	۳۲±۴	1×10^5
۴	۰/۲۴۳±۰/۰۰۳	$2/5 \times 10^8$	۳۳±۴	1×10^5
۶	۰/۲۹۷±۰/۰۰۴	$2/5 \times 10^8$	۴۹±۶	1×10^5
۸	۰/۳۲۰±۰/۰۰۶	$3/5 \times 10^8$	۵۶±۶	1×10^6
۱۰	۰/۳۷۷±۰/۰۰۷	$5/5 \times 10^8$	۵۵±۶	1×10^6
۱۲	۰/۳۹۰±۰/۰۰۸	$7/5 \times 10^8$	۵۸±۶	1×10^6
۱۴	۰/۴۰۸±۰/۰۰۹	$7/9 \times 10^8$	۷۴±۸	1×10^6
۱۶	۰/۴۴۱±۰/۰۰۹	9×10^8	۷۸±۷	1×10^6
۱۸	۰/۴۵۰±۰/۰۰۱	9×10^8	۷۶±۹	1×10^6
۲۰	۰/۴۵۷±۰/۰۱۲۲	$9/2 \times 10^8$	۷۸±۹	1×10^6
۳۰	۰/۴۶۷±۰/۰۱۳	$9/3 \times 10^8$	۷۹±۸	1×10^5
۴۰	۰/۴۶۹±۰/۰۱۳	$8/5 \times 10^8$	۷۷±۷	1×10^5
۵۰	۰/۴۵۰±۰/۰۱۳	7×10^8	۷۵±۷	1×10^5
۶۰	۰/۴۴۶±۰/۰۱۳	$6/5 \times 10^8$	۵۸±۷	1×10^4
۷۰	۰/۴۹۴±۰/۰۱۲	$6/5 \times 10^8$	۶۰±۷	1×10^4
۸۰	۰/۴۶۴±۰/۰۱۲	6×10^8	۵۶±۷	1×10^4
۹۰	۰/۴۰۵±۰/۰۱۱	6×10^8	۵۴±۷	1×10^4
۱۰۰	۰/۴۰۳±۰/۰۰۱	6×10^8	۵۲±۷	1×10^4

جلوگیری از رشد و تولید توکسین، مواد غذایی را از بوتولیسم محفوظ دارند. تعداد زیادی از پژوهشگران نیز برای تولید بیشتر توکسین، و نیز افزایش کیفیت درمانی آن در تلاش هستند. لذا، از عوامل مختلف شیمیایی و فیزیکی استفاده کرده‌اند.

در این تحقیق اثر سولفات منیزیم بر رویش اسپور، رشد باکتری و تولید توکسین از کلسترییدیوم بوتولینوم تیپ A بررسی گردید. برای انجام این عمل، ابتدا شرایط مطلوب برای رشد و تولید توکسین در شرایط نبود این یون در محیط کشت باکتری بررسی شد، سپس روند رشد و تولید توکسین تعیین گردید.

اثر سولفات منیزیم بر تندش (رویش) اسپور نشان داد ۶mg/ml از این ماده، پس از ۱۸ ساعت سبب رویش ۹۸ درصد اسپورها می‌شود، درحالی که در محیط کنترل این مقدار به ۴۰ درصد می‌رسد. پس از ۲۴ ساعت اثر ۶ mg/ml سولفات منیزیم باعث رویش کل اسپورها شده است درحالی‌که در گروه کنترل فقط ۷۰ درصد اسپورها به فرم رویشی تبدیل شده‌اند. همچنین، ۱۲mg/ml سولفات منیزیم، پس از ۱۸ ساعت باعث رویش کل اسپورها در محیط می‌گردد. در حالی که در محیط کنترل پس از ۲۴ ساعت حدود ۷۰ درصد اسپورها رویش یافته‌اند و برای این که کل اسپورها رویش یابند، به حدود ۳۰ ساعت زمان نیاز است. لذا به نظر می‌رسد،

نمودار ۴- اثر غلظت‌های مختلف سولفات منیزیم بر رشد و نوروتوکسیسیته کشت ۹۶ ساعته کلسترییدیوم بوتولینوم تیپ بحث:

توکسین‌های کلسترییدیوم بوتولینوم عامل بیماری مهلک بوتولیسم در انسان شناخته شده‌اند(۱). اما بدلیل کاربرد درمانی توکسین تیپ A بوتولینوم بیش از پیش مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است(۶). برخی از دانشمندان در تلاش هستند، با

آن که توجه زیادی به کنترل‌های میکروبی مواد غذایی به ویژه فرآورده‌های گوشتی در جریان است. با این حال، اشاره‌ای به نابودی اسپورهای کلستریدیوم بوتولینوم در محصولات غذایی نشده است (۲۴). همچنین برای جلوگیری از بوتولیسم و نیز فساد فرآورده‌های گوشتی ناشی از انواع کلستریدیوم (۲۵). نقش اسپورها نادیده گرفته شده است. و هیچ بحثی از اثر یون‌ها بر اسپور کلستریدیوم بوتولینوم به میان نیامده است.

در هر حال، بررسی اثر سولفات منیزیم بر رشد، تولید پروتئین و نیز نوروکسیسیستی کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A نشان داد، غلظت ۸ تا ۱۲ میلی گرم در میلی لیتر سولفات منیزیم تا ۹۶ ساعت گرمخانه گذاری موجب افزایش رشد، افزایش تولید پروتئین و نیز افزایش نوروکسیسیستی کلستریدیوم بوتولینوم گردید (نمودارهای ۲ الی ۴). اندازه گیری رشد، تولید پروتئین و نیز توکسیسیستی کشت ۹۶ ساعته نشان داد. ۶ تا ۱۰ میلی گرم در میلی لیتر سولفات منیزیم باعث ۴ برابر افزایش رشد، ۲ برابر افزایش پروتئین و ۱۰۰ برابر افزایش نوروکسیسیستی گردید. اضافه بر آن، افزایش غلظت سولفات منیزیم (۱۰-۲۰ میلی گرم در میلی لیتر) باعث افزایش رشد به میزان ۷ برابر و نیز افزایش پروتئین به میزان ۳ برابر گردید (جدول ۱) اما در نوروکسیسیستی تغییری مشاهده نشد. این نتایج بر خلاف یافته‌های تامپکین و همکارانش است که نشان دادند استفاده از ۱ درصد سورات پتاسیم موجب تأخیر در رشد و تولید توکسین کلستریدیوم بوتولینوم می‌گردد (۲۶). همچنین بوون و همکاران اثر آسکورات سدیم و نیتريت سدیم را بر تولید توکسین کلستریدیوم بوتولینوم بررسی کردند. آنها نشان دادند، وجود آسکورات سدیم در محیط مانع تولید توکسین نمی‌گردد (۲۷). در سال ۱۹۷۵ هوتانن و واسرمن با افزودن نیتريت آهن به محیط کشت مانع رشد و تولید توکسین توسط این باکتری شدند (۲۸). با وجود آن که، افزودن نمک سولفات منیزیم به برخی محیط‌های کشت به عنوان عامل رشد رایج است اما به نظر می‌رسد، مقدار توصیه شده ناچیز باشد. زیرا در این تحقیق غلظت‌های کمتر از ۱ میلی گرم در میلی لیتر تأثیر چندانی نشان داد. در حالی که افزودن بیش از ۲ میلی گرم در میلی لیتر سولفات منیزیم به محیط باعث افزایش رشد، افزایش تولید پروتئین و نیز افزایش نوروکسیسیستی گردید. اما بیش از ۲۰ میلی گرم در میلی لیتر سولفات منیزیم در محیط اثر مهاری بر رشد و تولید پروتئین و نیز نوروکسیسیستی نشان داد.

روند رشد، تولید پروتئین و نیز تولید توکسین نشان داد بین رشد لگاریتمی و تولید پروتئین کل همبستگی زیادی ($P < 0.002$) وجود

غلظت‌های ۶-۱۲ mg/ml سولفات منیزیم باعث افزایش سرعت رویش اسپور گردد (نمودار ۱).

تحقیقات متعددی در باره شرایط مؤثر بر تندش اسپور کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A، رشد و تولید توکسین انجام گرفته است. در سال ۱۹۷۰ رالی و فهری شرایط مؤثر بر تندش (رویش) اسپور کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A سویه ۶۲ را بررسی کردند. نتیجه تحقیقات آنها نشان داد که حرارت 80°C به مدت ۶۰ دقیقه سرعت تبدیل اسپور را به فرم رویشی افزایش می‌دهد، درحالی‌که اشعه گاما بر این عمل تأثیری ندارد (۱۶).

در سال ۱۹۸۳ بریوزو و همکاران نشان دادند، کلستریدیوم بوتولینوم تیپ A در شرایطی که فعالیت آبی^۲ برابر $0.972 - 0.965$ و $\text{pH} = 5.7$ باشد، رشد نموده و توکسین تولید می‌کند. درحالی‌که در شرایط کمتر از حالت‌های فوق باکتری رشد نموده اما توکسین تولید نمی‌کند (۱۷). در سال ۱۹۸۹ کارن دادس اثر توأم فعالیت آبی و pH را در مهار تولید توکسین بررسی و نشان داد غذاهای بسته‌بندی دارای فعالیت آبی $0.970 - 0.955$ و $5.75 - \text{pH} = 4.75$ را میتوان با اطمینان تا ۲ ماه در شرایط معمولی نگهداری کرد، بدون آنکه توکسین در آنها تولید شود (۱۸). در ۱۹۹۲ میلان و همکاران اثر عوامل مختلف از جمله مواد غذایی، یون‌های فلزی، درجه حرارت، شرایط بیهوازی و pH را بر رشد و تولید توکسین بررسی کرده و اذعان داشتند، بهترین شرایط برای رشد و تولید توکسین، محیط حاوی ۳ درصد پیتون، ۰/۵ درصد تریپتون، ۱/۱ درصد گلوکز و ۰/۵ درصد عصاره مخمر، با $\text{pH} = 8$ و ۱۲ روز گرمخانه گذاری در 26°C است (۱۹). در سال ۱۹۹۸ شافنر و همکاران اثر توأم درجه حرارت، pH، کربوهیدرات، پروتئین و چربی را بررسی کرده و مدت زمان لازم برای رشد باکتری و نیز تولید توکسین را تعیین کردند (۲۰). در سال ۱۹۹۹ گلاس و همکاران اثر pH و دی‌اکسیدکربن را بر رشد و تولید توکسین در بسته‌های شیرینی و دافاس و همکاران اثر دی‌اکسیدکربن در شیر پاستوریزه را بررسی کردند. آنها نشان دادند، دی‌اکسیدکربن باعث تقویت رشد و تولید توکسین می‌گردد (۲۱ و ۲۲).

درخصوص اهمیت نقش یون‌های فلزی در پدیده‌های بیولوژی، تحقیقات گسترده‌ای انجام شده است (۲۳)، اما اکثر گزارش‌ها درخصوص باکتری‌های هوازی است. در حالی که گزارشی درخصوص بررسی اثر یون‌های فلزی بر اسپور کلستریدیوم بوتولینوم که بی‌هوازی مطلق است وجود ندارد. افزون بر این، با

¹ - Germination

² - Water activity

اطلاعات موجود لیز شدن یعنی متلاشی شدن و بنابراین، وقتی گفته می‌شود، بعد از لیز باکتری توکسین رها می‌شود. یعنی، باید در محیط کشت قطعات خرد شده سلول باکتری دیده شود. در حالی که در این تحقیق چنین حالتی دیده نشد. و بعد از رشد لگاریتمی، تا قبل از تشکیل اسپور ساختار و نیز افزایش غلظت توکسین عامل تنظیم کننده مثبت برای سلولی به صورت دست نخورده باقی ماند. به عبارت دیگر تولید توکسین پس از ۲۴ ساعت شروع و تا ۸۵ ساعت به بالاترین حد خود رسید، بدون این که، اثراتی از لیز سلولی مشاهده شود. بنابراین، به دلیل این که تولید توکسین بعد از رشد لگاریتمی و قبل از تشکیل اسپور در محیط رها می‌گردد. به نظر می‌رسد نقشی در القای اسپورسازی داشته باشد.

نتیجه گیری:

به دلیل مقاومت اسپور به مواد آنتی باکتریال، آلودگی مواد غذایی به اسپور کلاستریدیوم بوتولینوم، تهدید دائمی برای سلامت جامعه است. در این تحقیق ۶ میلی‌گرم سولفات منیزیم باعث تحریک رویش اسپور و تبدیل آن به سلول رویشی گردید. از آنجا که سلول‌های رویشی به مواد ضد میکروبی حساس هستند لذا امکان حفاظت مواد غذایی و جلوگیری از بوتولیسم فراهم شده است. افزون بر این ۸ تا ۱۶ میلی‌گرم سولفات منیزیم باعث افزایش رشد، تولید توکسین و نوروکسیسیتی گردید. از این خاصیت می‌توان برای بهبودی پروسه‌های رشد و تولید توکسین استفاده کرد.

دارد (جدول ۱). با آن که پروتئین‌های تولید شده قبل از ۲۴ ساعت گرمخانه گذاری و قبل از رسیدن به مرحله سکون رشد فاقد اثرات نوروکسینی هستند، و ماهیت آنها برای ما ناشناخته است، با این حال، نقش متابولیسمی آنها در روند رشد، قابل انکار نیست. احتمالاً اکثر آنها آنزیم‌های پروتولیتیک هستند که برای جذب مولکول‌های غذایی ساخته شده‌اند. در این تحقیق، یافته قابل توجهی که از روند رشد کلاستریدیوم بوتولینوم تیپ A بدست آمد، آن است که تولید توکسین بعد از رشد لگاریتمی و ابتدای مرحله سکون است. با ادامه مرحله سکون، تولید توکسین افزایش می‌یابد. در واقع قبل از این که باکتری وارد مرحله اسپور گذاری شود، تولید توکسین وجود دارد و شروع اسپور گذاری با کاهش عیار توکسین همراه است. کاهش نوروکسیسیتی احتمالاً حاکی از وجود فعالیت پروتئازها و غیرفعال شدن توکسین باشد. بنابراین، پس از ۱۲۰ ساعت گرمخانه گذاری منحنی تغییرات رشد روند کاهشی نشان می‌دهد. زیرا سلول‌های رویشی به اسپور تبدیل شده و اسپور نیز جسمی شفاف بوده و منجر به کاهش کدورت محیط می‌گردد. این امر مؤید آن است که نوروکسیسین در اسپورولاسیون نقش اساسی دارد. بنابراین، می‌توان تشکیل اسپور را از دو منظر مورد توجه قرار داد. یکی عوامل تنظیم کننده‌ای که باعث فعال شدن و ابراز ژن‌های اختصاصی اسپورسازی هستند. دوم سیگنال‌هایی که به عوامل تنظیم کننده پاسخ می‌دهند. عقیده بر این است، کاهش کربن و نیتروژن، کاهش GTP را به همراه دارد. در نتیجه باعث فعال شدن مکانیسم‌های اسپورسازی می‌گردد. این امر، با تولید پروتئین‌های القا کننده همراه است. بنابراین به نظر می‌رسد. کاهش GTP (۲۹) و نیز افزایش غلظت توکسین عامل تنظیم کننده مثبت برای اسپورسازی است که پس از شروع اسپورولاسیون و تشکیل پری اسپور از غلظت توکسین کاسته می‌شود. همچنین، بر اساس

- 1- Sakaguchi G. *Clostridium botulinum* Toxins. PharmTher. 1983; : 165-94.
- 2- Carl MJ, Michael GC, Eric JA. Purification of *Clostridium botulinum* type A neurotoxin. *Methods Mol Biol*. 2000; : 27-39.
- 3- Byrne PM, Smith TJ, Montgomery VA, et al. Purification, potency, and efficacy of the botulinum neurotoxin type: A binding domain from PICHIA PASTORIS as a recombinant candidate. *Infect Immun*. 1998; (10): 4817-22.
- 4- Betley JM, Somer E, Dasgupta RB. Characterization of botulinum type A neurotoxin gene delineation of the N- terminal encoding region. *Biochem Biophys Res Commun*. 1989; 162(3): 1388 - 95.
- 5- Moorhead SM, Bell RG. Psychrotrophic *Clostridium* mediated gas and botulin toxin production in vacuum- packed chilled meat. *Lett Appl Microbiol*. 1999; 28 (2): 108- 12.
- 6- Jankovic J, Brin FM. Therapeutic Uses of botulinum toxin. *N Engl J Med*. 1991; (17): 1186-94.
- 7- Brin FM. Botulinum toxin: chemistry, pharmacology, toxicity and immunology. *Muscle Nerve Supplement*. 1997; 6: s146 – s170.
- 8- Skovgaard N. Microbiological aspect and technical need: technological needs for nitrates and nitrites. *Food Additives and Contaminants*. 1992; (5): 391-7.
- 9- Schantz JE, Johnson AE. Botulinum toxin: the Story of its development for the treatment of human disease . *Perspect Biol Med*. 1997; (3): 317-27.
- 10- Williamson LC, Halpern JL, Montecucco C, et al. Clostridial Neurotoxins and substrate proteolysis in Intact Neurons. *J Biol Chem*. 1996; ! (13): 7694-9.
- 11- Hughes NM, Poole KR. Metals and Micro- organisms. London: Chapman and Hall; : 1-176.

- 12- Takahashi M, Komiya T, Kameyama S. Titration of botulinum antitoxin of low levels by the score method. *Jpn J Med Sci Biol.* 1990; : 163-170.
- 13- Nicolas P. *Microbial Growth Kinetics.* London: Chapman and Hall. 1995: 378-9.
- 14- John MW. *The Protein Protocols, New Jersey Handbook: human press.* 1996: 7-12.
- 15- Pearce LB, Borodic GE, First ER. Measurement of botulinum toxin activity: evaluation of the lethality assay. *Toxicol Appl Pharmacol.* 1994; " : 69-77.
- 16- Rowley BD, Feeherry F. Condition affecting germination of *Clostridium botulinum* 62A spores in a chemically defined medium. *J Bacteriol.* 1970; (3): 1151-57.
- 17- Briozzo J, deLagard EA, Chirife J, et al. *Clostridium botulinum* type A growth and toxin production in media and process cheese spread. *Appl Environ Microbiol.* 1983; (3):1150-52.
- 18- Dodds KL. Combination effect of water activity and pH on inhibition of toxin production by *Clostridium botulinum* in Cooked, vacuum-packed potatoes. *Appl Environ Microbiol.* 1989; (3): 656-60.
- 19- Calleri CM, Mayorga LS, Centorbi P. Optimization of culture conditions for toxin production of type G *Clostridium botulinum.* *Zentralbl Bakteriol.* 1992; !!(2): 161- 9.
- 20- Schaffner DW, Ross HW, Montville JT. Analysis of the influence of environmental parameters on *Clostridium botulinum* time-to-toxicity by using three modeling approaches. *Appl Environ Microbiol.* 1998; (11):4416-22.
- 21- Daifas DP. Effect of pH and CO₂ on growth and toxin production by *Clostridium botulinum* in English-style crumpets packaged under modified atmospheres. *J Food Prot.* 1999; (10):1157-61.
- 22- Glass KA, Kaufman KM, Smith AL, et al. Toxin production by *Clostridium botulinum* in pasteurized milk treated with carbon dioxide. *J Food Prot.* 1999; (8):872-6.
- 23- Reeves WM, Pine L, Hutner H, et al. Metal requirement of *Lgionella pneumophila* *J Clin Microbiol.* 1981; (4): 688-95.
- 24- Cammack R, Joannou LC, Cui YX, et al. Nitrite and nitrosyl compounds in food preservation. *Biochem Bioph Acta.* 1999; : 475-488.
- 25- Sung N, Klausner AK, Hotchkiss HJ. Influence of nitrate, ascorbic acid, and nitrate reductase microorganisms on N- nitrosamine formation during Korean- style soysauce fermentation. *Food Add Contamin.* 1991; "(3): 291-8.
- 26- Tompkin BR, Christiansen NL, Shaparis BA, et al. Effect of potassium sorbate on *Salmonellae, Staphylococcus aureus, clostridium perfringens, and Clostridium botulinum* in cooked , uncured sausage. *Appl Microbiol.* 1974; "(2) : 262-4.
- 27- Bowen GV, Cervený GJ, Deibel HR. Effect of sodium ascorbate and sodium nitrite on toxin formation of *Clostridium botulinum* in wieners. *Appl Microbiol.* 1974; !(3): 605-6.
- 28- Huhtanen NC, Wasserman EA. Effect of added iron on formation of Clostridial inhibitors. *Appl Microbiol.* 1975; (5): 768-70.
- 29- Steloww P. Mechanisms for the prevention of damage to DNA in spore of Bacillus species. *Annu Rev Microbiol.* 1995; : 29-54.